

TAJNI ŽIVOT muzeja

МУЗЕЈ САВРЕМЕНЕ УМЈЕТНОСТИ
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

TAJNI ŽIVOT muzeja

Tekst: Jelena Kojović Tepić

Ilustracije: Dragoslav Malinić

Muzej savremene umjetnosti Republike Srpske

ednog divnog dana u veleljepnoj zgradi Muzeja savremene umjetnosti Republike Srpske, sasvim u ćošku arhive, ispod lijeve police, održan je neobičan čas. Mišica Sara, starosjedilac ove institucije, održala je prijemni čas za male miševe, buduće kustose, restauratore i konzervatore, dizajnere, tehničare i druge muzejske stručnjake. U ruci je držala pola čačkalice i pokazivala složene slike projektovane na zidu:

„Dragi miševi, dobro došli na prvi čas obuke za stručni tim. Od danas, vi ste zaposlenici Muzeja i čekaju vas veoma ozbiljni zadaci. Vi ste ti koji će skupljati, čuvati, proučavati i izlagati savremenu umjetnost. Znam da vam ništa nije jasno, ali ne brinite, sve ću vam objasniti. Naćulite uši, ušiljite brkove i poćinjemu!“

Deset malih mišjih očiju gledalo ju je bez treptanja. Pet malih mišjih šapa je hvatalo bilješke kao jedna. Mišica Sara je nastavila:

„Za početak, red je da se predstavim. Moje ime je Sara fon Bahnhof i ja sam šefica mišje družine.

Najstarija sam i najiskusnija kustoskinja, a moja porodica u ovoj zgradi živi od pamtivijeka.

Pamtivijek u ovom slučaju počinje 1891. godine, kada je napravljena zgrada željezničke stanice u Banjoj Luci. Sad se vi pitate kakve veze ima željeznička stanica sa muzejom. E pa ima. U to vrijeme Banja Luka je bila dio Austrougarske monarhije, velike carevine koju je valjalo povezati da bi ljudi i roba mogli putovati s kraja na kraj. Napravili su prugu, sagradili prelijepu zgradu u Banjoj Luci, a moj pra-pra-pra-pradeda Hans se našao u prvom vozu koji je pristigao u stanicu.

Kad je ugledao ovu građevinu, veličanstvenu i lijepu, deda Hans je, bar tako porodično predanje kaže, odlučio da zauvijek ostane u Banjoj Luci. Oženio se jednom domaćom mišicom, pra-pra-pra-prabakom Sarom, po kojoj sam i ja dobila ime, i tako počinje naša loza. U početku smo grickali žito koje su prevozili u vozovima i živjeli sasvim običan mišji život. Godine su prolazile, carstvo je nestalo, stvorena je zemlja koja se zvala Jugoslavija, a mi smo i dalje grickali žito i pravili sebi loge u obje kule i u cijeloj velelijepnoj zgradi.

Skoro čitav vijek kasnije desilo se nešto neobično. Banju Luku je pogodio strašni zemljotres – mnogo zgrada je srušeno, ljudi i miševi su ostali bez domova. Srećom, uz mala oštećenja, naša zgrada je izdržala. Umjetnici te zemlje – Jugoslavije i cijeloga svijeta poklonili su svoja djela da bi pomogli razrušenom gradu. I tu počinje važni dio priče. Umjesto da prodaju umjetnička djela, ljudi su odlučili da ih trajno sačuvaju i pokažu Banjolučanima i svima koji dođu u Banju Luku.

Osnovani su Umjetničku galeriju 1971. godine, a gotovo sto godina nakon izgradnje zgrade nekadašnju željezničku stanicu su preuredili i otvorili mjesto u kom se i danas izlažu umjetnička djela.“

„Mislim da ste pogriješili. Kako Galeriju, kad je ovo Muzej?“ – upita jedan zbunjeni miš, budući kustos.

„Dobro pitanje, bravo! Ti si radoznali miš koji pažljivo sluša, imaš šanse da postaneš dobar kustos! Ipak, nisam pogriješila.

1.

2.

3.

4.

5.

IZLOŽBENI PROSTOR

jeste mjesto gdje se postavljaju izložbe koje mogu biti iz fundusa muzeja, ali i gostujuće, pojedinačnih umjetnika ili grupne.

Ovdje je prvo formirana Umjetnička galerija, a s vremenom, kako je zgrada skupljala sve više i više umjetničkih djela, a zaposleni skupljali sve više i više znanja, Galerija je porasla. I konačno, 2004. godine je postala Muzej savremene umjetnosti Republike Srpske. Danas ovdje postoji više od 1.700 umjetničkih djela: slika, skulptura, crteža i grafika, kao i drugih radova na papiru, objekata i instalacija, fotografija i video-radova. I svako od njih ima svoju ličnu kartu.

Pažljivo slušajte, vaš budući posao će biti da se o tome brinete. Te lične karte se ovdje zovu kartoni i za svako djelo karton čuva informacije o nastanku, autoru, izlaganjima i sličnim važnim podacima.“

„A kakva je uloga miševa u cijelom tom procesu?“ – upita jedna mala mišica.

„Ja ću ti objasniti“ – reče crvenorepa mišica Lana, glavna kustoskinja dokumentacije. „Kao i svuda na svijetu, uloga miševa je velika i tajna! Dok ljudi imaju svoj svijet, miševi imaju svoj, isti kao ljudski, samo mali. Tako smo i mi u Muzeju kustosi, konzervatori, bibliotekari, dizajneri, tehničari.“

KUSTOS

brine o djelima u muzeju i osmišljava izložbe. Svaki kustos ima svoje zaduženje. Jedan brine o kolekciji, drugi o dokumentaciji, treći o edukaciji, četvrti postavlja izložbe.

„A sada mi recite da li ste se umorili?“

Pet malih mišjih usta, složno kao jedna, cijuknuše:

„Nismo!“

„Idemo u obilazak Muzeja! Prisustvovaćete jedinstvenoj mišjoj avanturi, a na kraju vas čeka velika žurka iznenađenja“ – ponosno reče mišica Sara. „Pažljivo se krećite, naš zadatak je da nas niko ne vidi, a ova zgrada je velika i treba mnogo pješaćiti. Za početak, vidjećete izložbeni prostor.“

Miševi su hodali i hodali. Ipak je Muzej napravljen po mjeri čovjeka, a kad si mali kao miš, onda ti duuuugo treba da ga obiđeš s kraja na kraj. A kad uz hodanje gledaš i izložbu, umoriš se još i više.

Brkovi su im se oklembesili i vidjelo se da su sasvim iznemogli.

Iskusna mišica Branka, zadužena za promociju Muzeja, odlučila je da ih malo razmrda interesantnom pričom. Međutim, iznenada je stala na vlastitu pertlu i okliznula se, usput srušivši tri eksponata. Mali miševi su hitro poskakali da slože popadale skulpture, ali pošto nisu uspjeli da ih postave kako su stajale ranije, glasno povikaše:

„Šta ćemo sad?“

„Ne brinite, nisam ništa pokvarila“, reče Branka, otresajući sa sebe prašinu. „Ovdje treba biti pažljiv, ali i mi smo živi miševi, i nama se dešava da nešto srušimo. Zato su tu konzervatori i restauratori, oni uz naše muzejske tehničare tačno znaju šta gdje treba da stoji i zašto baš tu.“

Mišica Sara dunu u veliku, plavu pištaljku!

KONZERVATORI I RESTAURATORI

popravljaju oštećenja na umjetničkim djelima i štite ih posebnim metodama da bi što duže trajala.

U istom trenutku, niotkud, s plafona, iz rupica u podu, iza slika na zidu i spojeva na namještaju poiskaka pet odraslih miševa u kombinezonima.

„Ništa ne brinite, začas ćemo mi to!“ – reče nasmijani, spretni miš Mlađo, glavni u ekipi.

Zaista, brzinom svjetlosti vratiše sve na svoje mjesto.

„Predstavljam vam naše specijalce, muzejske tehničare“, ponosno reče Sara, „uskoro ćete i vi biti ovakvi, apsolutno spremni da sve što se tiče umjetničkih djela, njihovog čuvanja, izlaganja i predstavljanja publici obavite za tren.“

MUZEJSKI TEHNIČARI

zaduženi su da bezbjedno montiraju umjetnička djela za izložbu.

Grupu ZERO su osnovali njemački umjetnici Hajnc Mak, Oto Pine i Ginter Iker 1957. godine. Njihova umjetnost je nazvana luminokinetičkom jer su se bavili istraživanjem svjetlosti, prostora i kretanja.

Odjednom, ugasi se svjetlo. Čuo se poneki cijuk najmanjih miševa, a zatim muzika. Tada se upali nestvarno lijepa, svijetleća kugla i mali miševi ugledaše sjenke po zidovima kako plešu čarobnu, nježnu, svjetlosnu koreografiju.

„Vau, što je ovo dobro!“ – komentarisali su mali miševi, diveći se kugli i muzici.

„To je naše najznačajnije umjetničko djelo, „Balet svjetlosti za Banju Luku“, poklon čuvene umjetničke Grupe ZERO, koji s ponosom čuvamo“ – objasni kustoskinja Maša, zadužena za podučavanje grupice miševa okupljenih oko nje.

„Ali zar ne bi trebalo da je ovdje tiho, ipak je ovo muzej?“

„Kod nas je uvijek veselo i dinamično. I potpuno je pogrešno mišljenje da se u muzeju mora ćutati i biti uštogljen. Naročito u našem muzeju, koji se bavi savremenom umjetnošću. Ovdje se dolazi da se uživa u umjetnosti, da se nešto nauči, ali i da se dobro provede. Sasvim je u redu biti opušten u muzeju. Evo, čak i ova kugla koju vidite, i ona je dio bogate kolekcije!“

– ispriča u dahu kustos Mladen, glavni među miševima zaduženim za izložbene postavke. „Istina, ljudi ne znaju da je mi koristimo za mišje žurke, ali ko zna, kad bi saznali, možda bi i oni uradili isto“ – dobaci zadihani mis Nešo, jedan od tehničara specijalaca.

Zabava je potrajala dovoljno dugo da se svi odmore od napornog razgledanja. A onda je među đake ušetao jedan dotjerani miš, noseći laptop u jednoj, a fotoapararat u drugoj ruci. Svjetla su se upalila, muzika je stala, a miš je rekao:

„Pozdrav svima! Ja sam Nemanja, muzejski dizajner, i hitno mi je potreban neko da mi pomogne da priprelim naš najnoviji katalog. Moram završiti do juče, ovaj, do sutra!“

Jedan mali miš hrabro podiže šapicu i Nemanja ga odmah odvede sa sobom.

DIZAJNER

osmišljava izgled kataloga, pozivnica, plakata i ostalog materijala koji se štampa i objavljuje na društvenim medijima, a služi za promociju izložbi i muzeja.

Miševi nastaviše fantastično istraživanje. Hodali su kroz beskrajne prostore i divili se umjetničkim djelima koja su bila svuda unaokolo.

„Vau, igralište!“ – podigoše mišići brkove.

„O da, igralište! A to mišje igralište je važno umjetničko djelo, tek da se zna“ – reče mišica Maša. „Naslikao ga je Branko Miljuš. I on je, kao i vi, rođen i kao mali živio u zgradi željezničke stanice, samo ne u Banjoj Luci, nego u Prijedoru! I pošto je Branko Miljuš bio dobar, iako je ovoj slici dao ime „Zabranjena zemlja“, nama miševima dozvolio je da je koristimo kao igraonicu.“

I tako su se mali miševi igrali i skakutali dok oči nisu počele da im se sklapaju od umora. Bilo je vrijeme za počinak.

„A da li ovdje postoji prostor gdje bismo mogli da odspavamo?“ – upita jedan mališan.

„Ovo je naš dom, naravno da postoji“ – reče mišica Lana.

„Mi muzejski miševi ovdje provodimo čitav život. Evo, pogledajte ovog puža. Tu ispod nam je spavaonica jer je puž umirujući eksponat u Muzeju, ozbiljnim istraživanjima smo ustanovili da opuštajuće djeluje na posmatrača i da poboljšava san. Napravio ga je umjetnik Dušan Otašević, baš kada smo renovirali spavaonice i od tada ga mnogo volimo. Tu su vam postavljeni kreveti, udobno se smjestite.“

Nakon nekog vremena okrijepljeni miševi bili su spremni da nastave istraživanje u Muzeju.

„A sada, kad ste se odmorili, idemo na najtajnije tajno mjesto u Muzeju! Pratite me!“

Ozbiljna mišica Žana, kustoskinja depoa, i specijalci, sprovedoše malu mišju kolonu učenika u depo.

„Operite šapice jer se umjetničkim djelima prilazi s pažnjom, i ne dodirujte ih izuzev ako na njima piše kako treba da se dodirnu. Njih smiju dirati samo kustosi i tehničari, jer oni znaju kako se to radi“ – objasni im Žana.

DEPO

je prostor u muzeju gdje se pod određenom temperaturom i vlažnošću vazduha čuvaju umjetnička djela kako se ne bi oštetila.

„Pogledajte, evo jedne slike koju je slikao miš, a ne čovjek!“
– viknu jedna mišica. „Ovo je odgovarajuće platno za jednog miša, sigurna sam da je neki naš sunarodnik bio talentovan i naslikao ovaj portret!“

„Ha-ha, nećete vjerovati, i ovu sliku je slikao čovjek! Zove se Vojo Stanić i živi u Crnoj Gori, pored mora. Tamo se sprijateljio s jednom mišjom kolonijom i njima u čast napravio ovu minijaturu. Oni su je poslali nama u znak velikog prijateljstva i poštovanja koje mišji rod gaji prema našem muzeju, i sad zauzima počasno mjesto kao najmanja slika u našoj kolekciji“ – objasni im kustoskinja Maša.

„Ovamo, svi ovamo!“ – začuo se glas jednog malog miša. „Pronašao sam vilu!“

Ostali pojuriše tragom njegovog glasa i ugledaše nešto neobično.

„Ijaaao, kako je ogromna! Meni više liči na lutku nego na vilu! A možda postoje neka još veća bića od ljudi, veća od njih koliko su oni veći od nas? Možda i oni izlažu u Muzeju?“

„Možda je prosto neki džin zaboravio svoju lutku“ – razmišljala je jedna bistrica.

Mišica Žana im priskoči u pomoć:

„Ne, ljudi su definitivno najviša bića koja se bave muzejom. Džinovi veći od njih ne postoje, ili bar ne zalaze u muzej. A ovo jeste ljudsko djelo i zaista podsjeća na vilu.“

„Ovo je sjajna priča! Valjalo bi je brzo objaviti!“ – reče pi-ar Branka i uze laptop u ruke.

„Savremenu umjetnost ne čine samo slike i skulpture. U davna vremena umjetnička djela su bila samo to, slike koje mogu da se okače na zid i skulpture kojima se divilo u prostoru. Ali, kako se vrijeme mijenjalo, mijenjao se i pogled na umjetnost. Evo, recimo, nekad ljudi nisu koristili kompjutere, a oni su danas sveprisutni. I sasvim je normalno da se neki umjetnik želi izraziti pomoću kompjutera. Ili da snimi video ili uradi nešto sasvim novo, neki postojeći predmet upotrijebi na nov način. Ukoliko time uspije da natjera na razmišljanje, pobudi pažnju ili osjećanja publike, njegovo djelo jeste umjetnost, i to savremena“ – objasni im Žana.

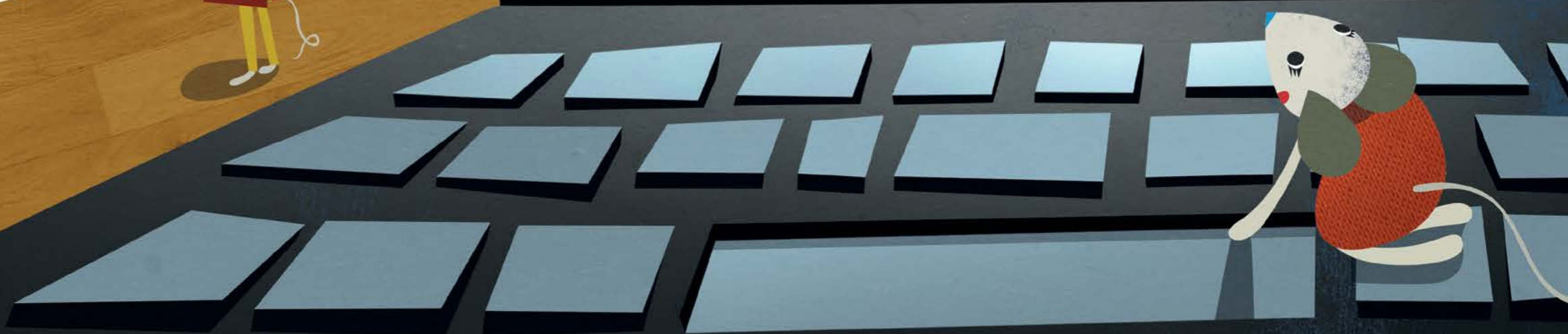
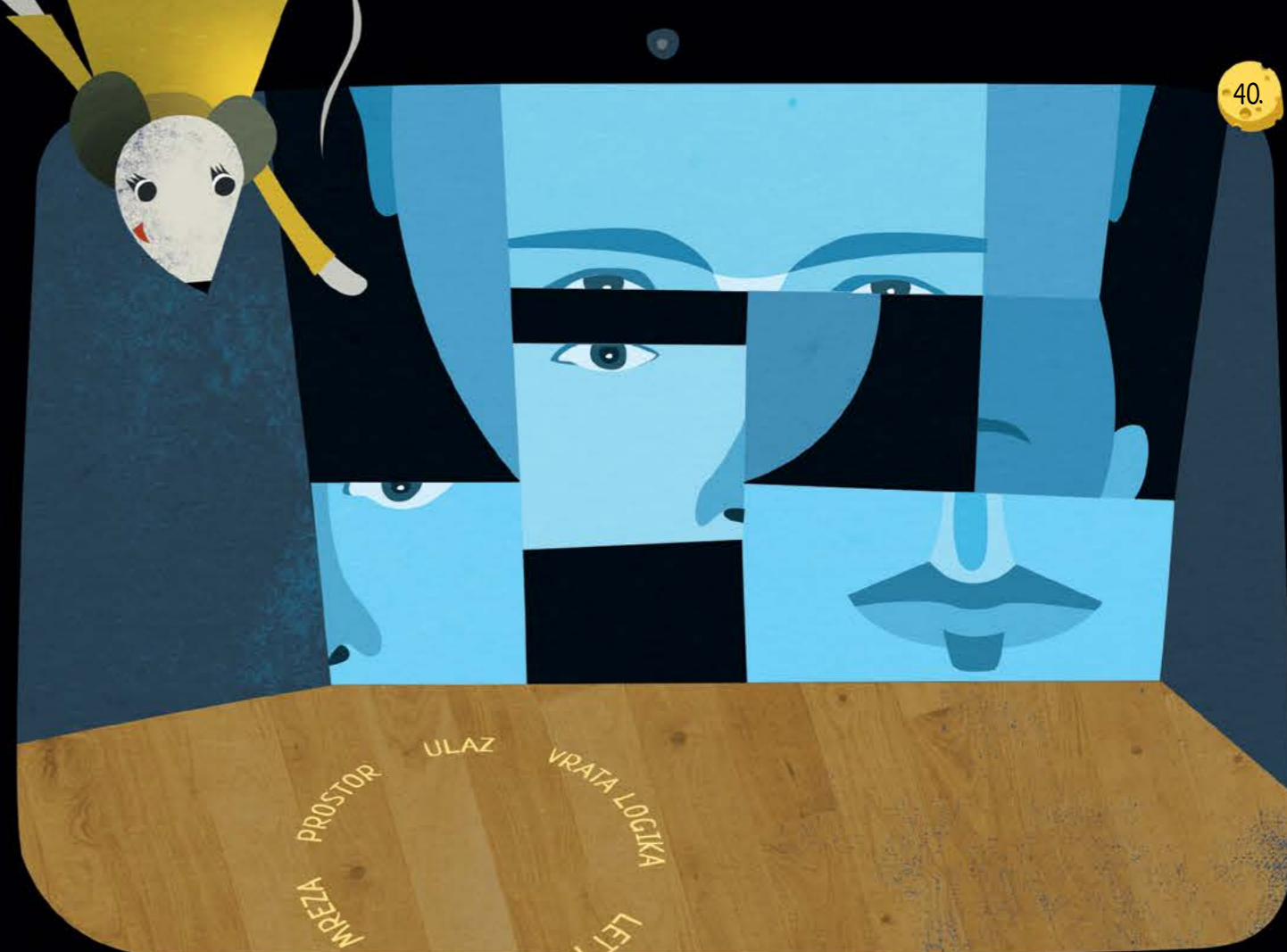
38.

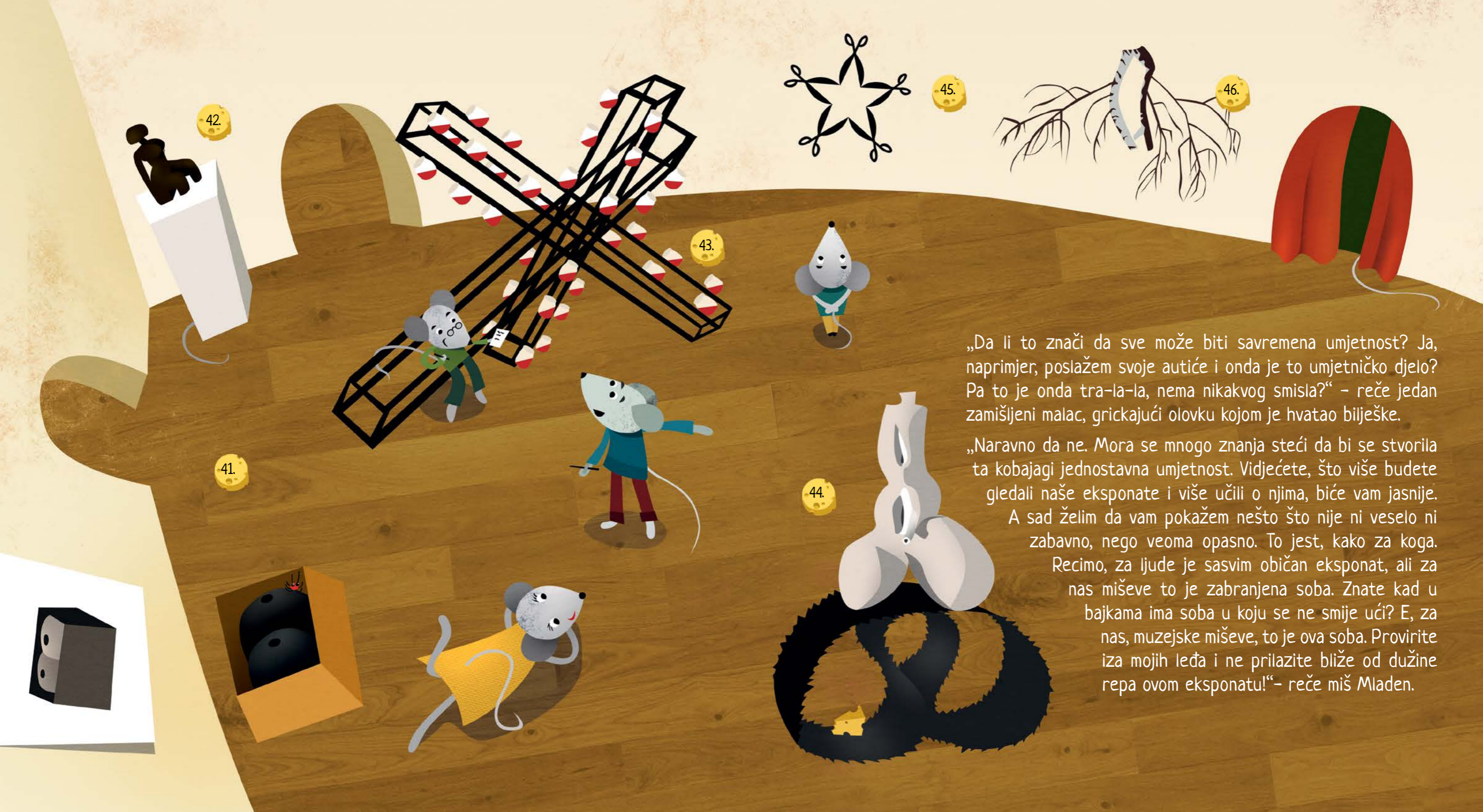

39.

40.

42.

45.

46.

43.

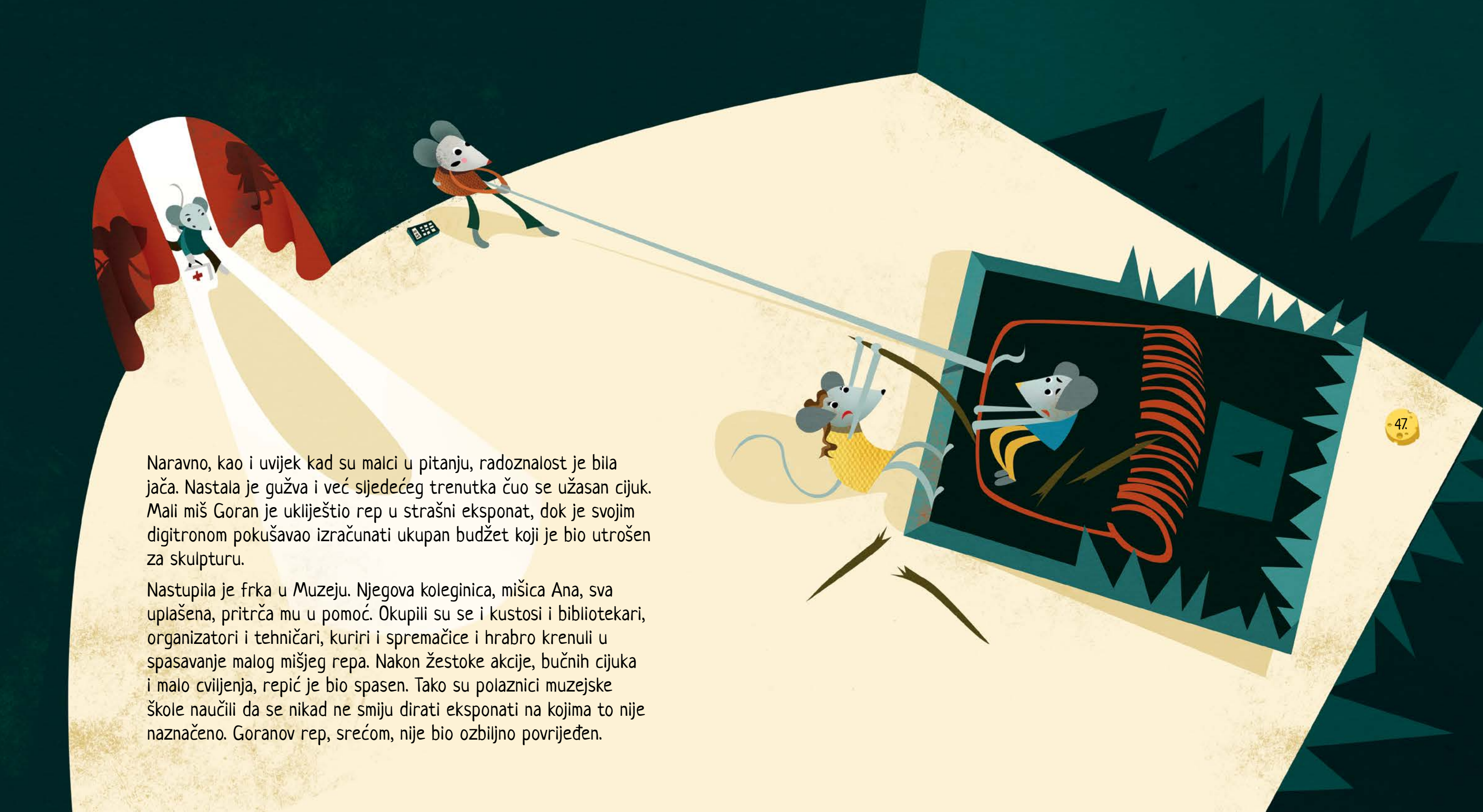
41.

44.

„Da li to znači da sve može biti savremena umjetnost? Ja, naprimjer, poslažem svoje autiče i onda je to umjetničko djelo? Pa to je onda tra-la-la, nema nikakvog smisla?“ – reče jedan zamišljeni malac, grickajući olovku kojom je hvatao bilješke.

„Naravno da ne. Mora se mnogo znanja steći da bi se stvorila ta kobajagi jednostavna umjetnost. Vidjećete, što više budete gledali naše eksponate i više učili o njima, biće vam jasnije.

A sad želim da vam pokažem nešto što nije ni veselo ni zabavno, nego veoma opasno. To jest, kako za koga. Recimo, za ljude je sasvim običan eksponat, ali za nas miševe to je zabranjena soba. Znae kad u bajkama ima soba u koju se ne smije ući? E, za nas, muzejske miševe, to je ova soba. Provirite iza mojih leđa i ne prilazite bliže od dužine repa ovom eksponatu!“ – reče miš Mladen.

Naravno, kao i uvijek kad su malci u pitanju, radoznalost je bila jača. Nastala je gužva i već sljedećeg trenutka čuo se užasan cijuk. Mali miš Goran je ukliještiio rep u strašni eksponat, dok je svojim digitronom pokušavao izračunati ukupan budžet koji je bio utrošen za skulpturu.

Nastupila je frka u Muzeju. Njegova koleginica, mišica Ana, sva uplašena, pritrča mu u pomoć. Okupili su se i kustosi i bibliotekari, organizatori i tehničari, kuriri i spremačice i hrabro krenuli u spasavanje malog mišjeg repa. Nakon žestoke akcije, bučnih cijuka i malo cviljenja, repić je bio spasen. Tako su polaznici muzejske škole naučili da se nikad ne smiju dirati eksponati na kojima to nije naznačeno. Goranov rep, srećom, nije bio ozbiljno povrijeđen.

Sa olakšanjem nastaviše dalje.

„Eno voza u onom filmu! Da li je to voz kojim su doputovali naši mišji preci u Banju Luku?“ – radosno uzviknu jedan mali miš.

„Nije, taj voz na Venecijanskom bijenalu 2017. godine bio je dio naše postavke pod nazivom „Univerzitet katastrofe“ umjetnika Radenka Milaka. Venecijanski bijenale je jedan od najznačajnijih umjetničkih događaja na svijetu i nevjerovatan je uspjeh pojaviti se tamo. Mnogo zemalja ima svoje prostore u prelijepom italijanskom gradu na vodi i tamo prave zanimljive izložbe. A naš muzej se do sada dva puta pojavio na Bijenalu sa značajnim izložbama.

48.

49.

Pogledajte! Mi miševi ovdje imamo i sportski teren, a to je zapravo „Vrt kamena“, djelo umjetnika Mladena Miljanovića, čiju smo izložbu „Vrt uživanja“ organizovali u Veneciji 2013. godine“ – ispriča im ponosno Sara.

Nakon venecijanske avanture čekalo ih je još jedno uzbuđenje.

„Ovo je i za vas veliki dan. Uspješno ste završili obuku i vrijeme je da vas proglasimo za članove muzejskog stručnog tima“ – reče Sara, držeći u šapi jedan zlatni kist. Sa svojim kolegama dostojanstveno priđe grupici malih miševa, jedno po jedno dodirnu kistom po ramenu i reče svakom ponaosob:

„Mi, miševi od Muzeja savremene umjetnosti Republike Srpske, svečano te proglašavamo kustosom. Ovim činom postaješ član stručnog tima i obavezuješ se da proučavaš i čuvaš savremenu umjetnost najbolje što znaš. Dobro došao!“

Miševima su brkovi drhturili od ponosa. Ali, još nije bio kraj tog dana.

МУЗЕЈ САВРЕМЕНЕ УМЈЕТНОСТИ
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

„Sjećate li se žurke koju sam vam pomenula na početku?“ – upita ih Sara i nastavi – „najbolja žurka u Muzeju se dešava za Noć muzeja. Imate sreće da je to baš ova noć. U cijeloj Evropi ta noć u muzejima postaje posebna. Tada se svi posjetioci dobro zabave, neki gledajući naročito dobre izložbe, a neki prateći koncerte ispred muzeja.“

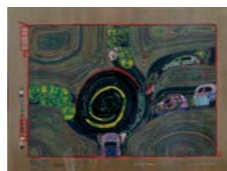
Naš cilj je da posjetioci ostanu što duže, čak i iza ponoći, da shvate koliko muzeji mogu biti zabavna mjesta.“

Radosni i složni kao jedan, mali miševi su se pridružili mnogobrojnim posjetiocima i plesali čitavu noć, slaveći do jutra.

POPIS ILUSTROVANIH DJELA U SLIKOVNICI

1. HANS HARTUNG (NJEMAČKA)
L 1974-19,
1974, litografija

2. FRIDENSRAJH HUNDERTVASER (AUSTRIJA)
U pohodu na kružni tok
(iz mape „Kišni dan“),
1971, serigrafija

3. PJER ALEŠINSKI (BELGIJA)
Rotterdam,
1974, litografija

4. ŽO DELAU (BELGIJA)
Odnos crno – zeleno,
1967, ulje na dasci

5. IMRE BAK (MAĐARSKA)
Kompozicija,
1968, serigrafija

6. MILAN KONJOVIĆ (SRBIJA)
Zelen – crven sto,
1974, ulje na lesonitu

7. PETAR LUBARDA (CRNA GORA)
Stara maslina,
1963, ulje na lesonitu

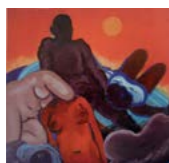
8. STOJAN ČELIĆ (BiH)
U čast Pjera dela Frančeske,
1976, ulje na platnu

9. BORA ILJOVSKI (SRBIJA)
Ritmičke vježbe,
1977, ulje na platnu

10. BORIS GLAMOČANIN (BiH)
Porodica,
2007, instalacija

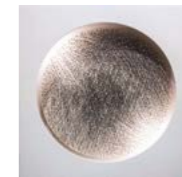
11. KOSA BOKŠAN (SRBIJA)
Pijana lađa,
1967-1974, ulje na platnu

12. JULIJE KNIFER (HRVATSKA)
Bez naziva,
1979, serigrafija

13. OTO PINE (NJEMAČKA)
Balet svjetlosti za Banju Luku,
oko 1970, luminokinetički objekat

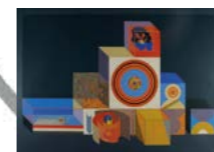
14. GINTER IKER (NJEMAČKA)
Svjetlosna ploča,
1972, luminokinetički objekat

15. MUSTAFA SKOPLJAK (BiH)
Ostaci akta VII,
1984, skulptura

16. DRAGAN MOJOVIĆ (SRBIJA)
Razvremenjavanje,
1980, instalacija

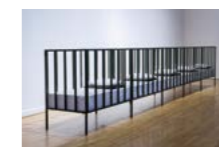
17. BRANKO MILJUŠ (BiH)
Zabranjena zemlja,
s. a., ulje na platnu

18. DUŠAN OTAŠEVIĆ (SRBIJA)
Luping (iz cjeline „Ilija Dimić“),
1933/2015, skulptura

19. MARIJA DRAGOJLOVIĆ (SRBIJA)
Mustra 2: Pjero na mjesecini
(iz ciklusa „Nostalgija“),
2002-2005, akrilik i
srebrni listići na platnu

20. RADOŠ ANTONIJEVIĆ (SRBIJA)
Nevinost bez zaštite,
2013, skulptura

21. GASTONE BIĐI (ITALIJA)
Kontinuo 86,
1963, akrilik na platnu

22. VIKTOR MAJDANDŽIĆ (BiH)
Kolo,
1966, uljana tempera na platnu

23. JASE TABUČI (JAPAN)
Bez naziva,
1973, litografija

24. TOMISLAV DUGONJIĆ (BiH)
Exodus II,
1973, akril i polimer na platnu

25. BERTRAN DORNI (FRANCUSKA)
Mali tunel,
1975, akvatinta

27. FRANČESKO GVERIJERI (ITALIJA)
Kolaž br. 16/69,
1968, kolaž

29. HERMAN HEBLER (NORVEŠKA)
Vizuelni znači I,
1970, serigrafija

31. NENAD MALEŠEVIĆ (BiH)
Die Pflanzen,
2014, kolor fotografija

33. MILUN VIDIĆ (SRBIJA)
Šarena kutija,
1973, skulptura

35. BORIS GLAMOČANIN (BiH)
Identitet,
2006, instalacija

37. JOŽE CIUHA (SLOVENIJA)
Tužba,
s. a., kombinovana tehnika

26. NENA SAGIL (FILIPINI)
Slika koja se rotira
(Zalazak sunca u Tropima),
1969, ulje na platnu

28. IRWIN (SLOVENIJA)
Vade retro,
1988, objekat

30. HAJNC MAK (NJEMAČKA)
Rotori,
1971, luminokinetički objekti

32. VOJISLAV STANIĆ (CRNA GORA)
Portret,
1972, ulje na platnu

34. TEJMURAZ ČOGOVAĐZE (GRUZIJA)
Za stolom,
2000, ulje na platnu

36. BILJANA GAVRANOVIĆ (BiH)
Totemi,
1989, kolaž na papiru

38. BOJAN STEVANIĆ (BiH)
Mona Liza flert,
2006, video animacija

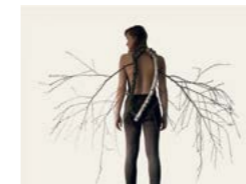
40. MIODRAG MANOJLOVIĆ (BiH)
Prisustvo odsutnog,
2007, video instalacija

42. KOSTA ANGELI RADOVANI (HRVATSKA)
Žena do gležnjeva u vodi,
1970, skulptura

44. ZDRAVKO JOKSIMOVIĆ (SRBIJA)
Jednom godišnje,
2008, skulptura

46. BORJANA MRĐA (BiH)
Krila,
2008, objekat

48. KATA MIJATOVIĆ (HRVATSKA)
Nesvjesno: Canal Grande,
2013, kolor fotografije

49. RADENKO MILAK (BiH)
From The Far Side of The Moon,
2017, animirani film

39. MLADEN MILJANOVIĆ (BiH)
Dopadljiva simfonija apsurdna,
2013, video

41. RADOVAN KRAGULJ (BiH)
Jabuke u kutiji,
1974, mecotinta i objekat

43. ŽIVKO GROZDANIĆ GERA (SRBIJA)
Made in Banja Luka,
2008, instalacija

45. VLADIMIR PERIĆ (SRBIJA)
Isečak,
2005, instalacija

47. VESO SOVLJ (BiH)
Mišolovka,
2005, objekat

50. MLADEN MILJANOVIĆ (BiH)
Vrt kamena,
2013, instalacija

IMPRESUM

IZDAVAČ

Muzej savremene umjetnosti
Republike Srpske
Trg srpskih junaka 2, Banja Luka
tel: +387 51 215 364
faks: +387 51 215 366
www.msurs.net

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK

Dr Sarita Vujković, direktor

IZDANJE

99

GODINA IZDANJA

2019.

TEKST

Jelena Kojović Tepić

LEKTURA

Dr Dijana Crnjak

ILUSTRACIJE

Dragoslav Malinić

DIZAJN

Nemanja Mićević

TIRAŽ

300

POKROVITELJ

Ministarstvo prosvjete i kulture
Republike Srpske
UNESCO regionalni biro za nauku i kulturu u Evropi,
Kancelarija u Sarajevu

Ova publikacija nastala je u sklopu projekta „Dijalog za budućnost“, koji implementiraju UNDP, UNICEF i UNESCO u partnerstvu sa Predsjedništvom Bosne i Hercegovine. Projekat „Dijalog za budućnost“ finansira se sredstvima Ureda Ujedinjenih nacija za podršku izgradnji mira / Fonda za izgradnju mira (PBF).

Stavovi i mišljenja izneseni u ovoj publikaciji jesu stavovi i mišljenja autora publikacije i ne odražavaju nužno stavove i mišljenja UN agencija koje implementiraju projekat niti partnera u projektu. Sadržaj publikacije isključiva je odgovornost autora.

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна и универзитетска библиотека
Републике Српске, Бања Лука

087.5

КОЈОВИЋ Тепић, Јелена
Тajни живот музеја / [autor teksta Jelena Kojović Tepić ; ilustracije
Dragoslav Malinić]. - Banja Luka : Muzej savremene umjetnosti
Republike Srpske, 2019 ([s.l. : s.n.]). - 50 стр. : илустр. ; 23 cm. -
(Izdanje / Muzej savremene umjetnosti Republike Srpske ; 99)

"Ova publikacija nastala je u sklopu projekta "Dijalog za budućnost",
koji implementiraju UNDP, UNICEF i UNESCO u partnerstvu sa
Predsjedništvom Bosne i Hercegovine"-->колофон. - Тираж 300.

ISBN 978-99950-00-9

1. Малинић, Драгослав [илустратор]

DIREKTOR

zajedno sa kustosima čuva umjetnička djela.
Odgovoran je za plan i program rada i sve što se radi u muzeju.

STRUČNJAK ZA PROMOCIJU

(pi-ar) priprema informacije o muzejskim dešavanjima za medije.

MUZEJSKI TEHNIČARI

zaduženi su da bezbjedno montiraju umjetnička djela za izložbu.

DIZAJNER

osmišljava izgled pozivnica, plakata, kataloga i ostalog materijala koji se štampa i objavljuje na društvenim medijima, a služi za promociju izložbi i muzeja.

KUSTOS

brine o djelima u muzeju i osmišljava izložbe. Svaki kustos ima svoje zaduženje. Jedan brine o kolekciji, drugi o dokumentaciji, treći o edukaciji, a četvrti postavlja izložbe.

ISBN 978-99938-45-99-7

9 789993 845997